

Tội Lỗi (Phần 2)

Khi nghe **“Vì mọi người đều đã phạm tội”** (Rô-ma 3:23), nhiều người vẫn xem nhẹ tội lỗi và nói, “Tôi không làm điều gì đáng tội hết, tôi không ăn cắp, không ăn trộm, không giết người, không làm hại ai, không làm điều gì trái lương tâm...” Họ xem lương tâm của họ là thẩm phán của họ, và vì họ không làm điều gì trái lương tâm nên họ không cần bận tâm về tội lỗi. Tin vào lương tâm của mình có đúng không?

Nhiều năm trước đây, người Ấn Độ giữ phong tục là khi người chồng chết trước vợ, thì người vợ phải bị chôn sống với chồng. Khi người Anh đến cai trị, họ cấm bỏ tục lệ độc ác đó đi, thì người Ấn Độ nói, “Xin cho phép chúng tôi giữ tục lệ này, vì lương tâm chúng tôi thấy làm như vậy mới là phải.” Các viên chức người Anh trả lời, “Lương tâm của mấy ông thấy tục lệ đó là đúng, nhưng nếu mấy ông tiếp tục làm điều độc ác như vậy, lương tâm chúng tôi buộc chúng tôi phải treo cổ mấy ông.” Điều này cho chúng ta thấy rõ là lương tâm con người không phải là thẩm phán đáng tin cậy.

Một người giết chết một người khác lần đầu tiên thì bị lương tâm cáo trách và ngủ không yên, nhưng nếu người ấy không ăn năn và tiếp tục giết người thì lương tâm của người đó sẽ bị chai lì và sẽ thấy việc giết người là bình thường. Đạo đức suy đồi và tội ác đầy dẫy khắp nơi làm cho nhiều người thấy việc nói dối, khai dối, trốn thuế, dùng sản phẩm lậu không bản quyền, kiêu ngạo, ghen ghét, khinh người, giận dữ, nguyên rủa, tham lam, tự do tình dục, ngoại tình, đồng tính luyến ái...là chuyện bình thường vì lương tâm của họ không còn trong sáng và nhạy cảm nữa.

Như vậy, tiêu chuẩn định tội lỗi của con người là gì? Đó là Lời Chúa, Luật Pháp của Chúa, **“Luật pháp cho người ta biết tội lỗi”** (Rô-ma 3:20). Lời Chúa như Gương soi (Gia-cơ 1:23-24) cho chúng ta thấy tình trạng tội lỗi của mình và hướng dẫn chúng ta đến Cứu Chúa Jêsus Christ. Thật là khôn ngoan khi xem Gương để thấy mặt mình như thế nào. Hẹn bạn bài tới.